не истърве ракчет! И братята ти, и сестрите ти познавам! Ех какви ~~бъ~~ сте ~~ти~~ ~~хубави~~ и напети! Чуя! изтякала пак врата ~~без~~ да си раскоротя так устата ~~и~~ ~~обуки~~ добри, скотоолички, продъмрав ракчет, дама твойта скотосия, твойт уред, твойт хубост, в гапучице тоз, ~~ни~~ каквото съм видъл и найдъ ~~и~~ дъ! Чи! Чи! Жива та граква врьзта ~~за~~ ~~ка~~ ~~ка~~ ~~ракчет~~ за ~~ви~~ ~~ка~~ ~~ка~~ своята завъртопетво и — ракчет хот, в бъдъ~~ще~~то.

Врана и лисица

Врана та изтъкала вовичъ ~~Една~~ дъ~~ща~~ сирене и отишла в гората ~~кра~~ на голяе на тенхи. Една лисица тамак подушила дъх от сирене, дохарва под дървото и е ~~на~~ ~~дрене~~ да извъкне сирене~~то~~ ~~от~~ ~~ме~~ ~~та~~ на врата, захваща да я хвали.

Мала ~~е~~ ~~ъ~~ ~~чуво~~ ~~тица~~ бре! ах каква хубавичка! Я виж ти какви ~~л~~чевали ~~е~~ ~~ра~~ ~~ка~~! Каква ~~ши~~ка скършела! Какви очички ~~по~~ ~~гриви~~! Каквото клювче ~~о~~ъ~~ли~~чко. Ти и гласец хубав ще да имаш, а? Я, ~~ъ~~ар' моя хубавенке; ~~по~~ой, ~~ти~~ле, да те чуя; не се свени, ти гамурка, ~~по~~ой ~~по~~ой, да видя ~~колко~~ какво и ~~ли~~чи ~~ори~~ци да та изберет за царица! Глупавата врана, поласкана, зинала да гракне в за~~ви~~й сирене~~то~~ ~~и~~ ~~ви~~ и ~~лиса~~ го грабва и го напъва, после ~~се~~ обръща та и казва: ти ставаше ~~враго~~ за царица, ~~ако~~ да не ~~бъ~~ше ~~тъ~~лкова ~~п~~тица.

Волско разсъждание

~~Разсъждение на волт.~~

Един селянин отишел с колата на нива да сее овес. Като бо орал, що ~~гледа~~ да орева волове~~та~~ ~~и~~ ~~д~~, дали ~~ли~~ тамко слама и сял от колата ~~~~ ~~~~ ~~~~